

51 . Pietroasa Mică | Comuna: Pietroasele | Județ: Buzău | Punct: Gruiu Dării | Anul: 2012

Anul: 2012

Cod RAN: 48539.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt, La Tène

Tipuri sit: locuire, descoperire izolată

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Civil, Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Monica Constantin, Daniel Costache-Bolocan, Diana Davâncă, Laurențiu Grigoraș, Cami Manuela Istrate, Sebastian Matei, Valeriu Sîrbu

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Județean Buzău, Muzeul Brăilei, Muzeul Județean Buzău, Muzeul Brăilei, Muzeul Județean Buzău, Muzeul Brăilei

Raport

În această campanie ne-am propus continuarea cercetărilor pe Platou, în secțiunile S11, S12, S16, pentru a finaliza complexele descoperite în campaniile trecute, precum și avansarea în nivelele din epocile bronzului și eneolitică. Un aspect important, vizat în această campanie, a fost continuarea cercetărilor în S19 pentru obținerea unor date suplimentare privind fortificația de pe latura de nord-vest, dar și semnalarea unor posibile vestigii aflate pe Terasa 2. Drept urmare, S19 a fost lungită cu 18 metri spre NV, traversând Terasa 2, ea având acum o lungime totală de 30 m.

De asemenea, au fost deschise două noi suprafețe în partea de vest a platoului, în zona fortificației. Cele două suprafețe, S26 cu dimensiunile de 6 x 4 m, respectiv S27 cu dimensiunile de 7 x 4 m, sunt plasate în capătul de vest al S2.

Cercetările din epoca geto-dacică

În această campanie au fost descoperite o serie de complexe noi, dar au fost cercetate și complexe descoperite în campaniile anterioare. Astfel, au fost descoperite: un complex getic din sec. IV-III a. Chr. și 6 complexe din perioada sec. II-I a. Chr. De asemenea, au fost cercetate 2 gropi, identificate în campania din 2011, respectiv complexele 187 și 190.

Complexele din sec. II-I a. Chr.

Din sec. II – I a. Chr. provin 5 gropi și o amenajare de piatră plasată pe Terasa 2, care se prezintă sub forma unui pavaj, dar cercetarea acestui complex nu este încheiată.

Vom prezenta câteva dintre gropile cercetate în acest an.

Complexul 204, din S12, în colțul de sud al caroului A – groapă, observată în plan, clar, doar de la cota de -1,28 m, însă în profilele de SE și SV se vedea că a fost săpată de la -0,70 m. Dimensiuni vizibile = 2,00 x 1,00 m, însă mai bine de jumătate intră în cele două profile deja menționate.

Complexul 205, din S12, carou B, în colțul de est. Groapa, observată de la cota de -1,12 m, are umplutură cenușie, iar la -1,27 m era umplută cu pietre. Materialul arheologic a fost extrem de puțin. În profilul de SE se observă că a fost săpată de la -0,85 m. După cota de -1,42 m pietrele dispar și în umplutură apar foarte multe oase de animale. De asemenea, pe fund a fost descoperit un catillus întreg. Groapa s-a terminat la cota de -1,54 m.

Complex 213, pe Terasa 2, în S19, carourile 24-25, groapă cu dimensiunile de 1,30 x 0,60 m, care intra mai bine de jumătate în profil; umplutura brun-negricioasă, clisoasă, cu materiale dacice (cioburi, oase); epuizată la cota de -1,40 m; umplutura conține și câteva pietre mari.

Complexe din sec. IV-III a. Chr.

Complexul 203, din S16, carourile B-C, reprezintă un rest de locuință incendiată observată la cotele de 1,54/1,58/1,60 m, sub forma unei zone de pământ ars, roșcat, cu mult cărbune și cenușă. Avea dimensiunile de 3,60 x 1,40 m, intrând, parțial, în malurile de NV și NE. Complexul 203 se afla pe același nivel cu complexul 205 – un cuptor menajer de mari dimensiuni, observat și în profilul de SE al S16. Observațiile din profil și grund ne-au confirmat faptul ca cele doua complexe alcătuiesc, cel mai probabil, un ansamblu. Complexul 203 reprezintă, deci, o locuință de suprafață, cu foarte puțină lutuială, ceea ce ne face să credem că această construcție era una ușoară, folosită probabil sezonier.

Materialul arheologic este deosebit de bogat și variat, extrem de fragmentat în strat și mai bine păstrat în complexele adâncite. Din cadrul vaselor ceramice predomină borcanele, fructierele, ceștile-opaiț, cămile, bolurile, kantharorii, pithoi. Dintre piesele cele mai expresive descoperite în această campanie notăm doar câteva: un catillus întreg din calcar de la o râșniță de tip elenistico-roman, un fragment de bol cu decor în relief, mai multe jetoane, două cuțite din fier, fusaiole, un bol cărămiziu, un kantharos cenușiu, parțial întregibil, o aplică din bronz și un vârf de săgeată din bronz cu trei aripioare.

Cercetările din epoca eneolitică

În campania arheologică din anul 2012 vestigiile atribuite epocii eneolitice au fost descoperite atât pe Platou, cât și pe Terasa 2, ele fiind reprezentate de numeroase artefacte, precum și de două complexe arheologice.

Primul, complexul 217, de pe Terasa 2, în S19, carourile 7-9, reprezintă un rest dintr-o locuință distrusă prin incendiere. Aceasta a fost identificată la cota de – 1,40 m. Dimensiunile cercetate: L = 3,50 m, l = 1,60 m, așadar o parte însemnată a acesteia se continuă sub ambele maluri ale secțiunii. Complexul se prezenta sub forma unei aglomerări masive de lipitură arsă, relativ compactă. Materialul ceramic recoltat este foarte bogat, alături de mai multe greutateți piramidale din lut și resturi osteologice.

Al doilea, complexul 220 – plasat tot în S19, dar pe Platou, reprezintă tot un rest de locuință incendiată. A fost identificată la cotele de – 2,70/2,88 m. Aceasta se prezintă sub forma unor bucăți compacte de lipitură arsă la roșu, pe alocuri chiar vitrifiată. Din partea superioară a distrugerii au fost recoltate numeroase fragmente ceramice eneolitice. Ambele complexe vor fi cercetate integral în cursul campaniilor viitoare.

Cercetările din epoca bronzului

În campania arheologică din anul 2012 resturi de locuire și vestigii atribuite epocii bronzului au fost descoperite în toate secțiunile cercetate (S11, S12 – în special în zona carourilor C și D, în S16, S26 și S27 – Platou și S19 – Terasa 2).

Cele mai bogate și mai interesante descoperiri provin din secțiunea S16, unde au fost cercetate 5 complexe din această perioadă. Trei dintre ele aparțin orizontului Ic3, iar două orizontului Ic4-1. Vom prezenta, pe scurt, complexele Ic4-1 deoarece acestea sunt primele de acest gen descoperite la Gruia Dăriei.

Complexul 215 reprezintă resturile unui cuptor. A fost observat la cota de -2,39/2,41 m. Se prezenta sub forma unei zone compacte cu miez de vatră, resturi de cupolă și crustă de vatră puternic deranjată. Dimensiunile cuptorului erau de 1,70 x 0,80 m. Cupola era construită în sistem paantă, cu structură din nuiiele, cu diametrele de 3 – 5 cm, din argilă, cu pleavă și calcar pisat. Miezul vetrei se compunea din argilă foarte fină și nisip cu bobul mic. Din distrugere au fost recoltate fragmente ceramice modelate în maniera Ic4-1.

Complexul 216 reprezintă restul unei locuințe de suprafață, neincendiată, cu dimensiunile vizibile de 3,30 x 1,60 m. Complexul a fost identificat la cotele de – 2,00/2,23 m. Aceasta se prezenta sub forma unei aglomerări masive de lut crud, neuniform, cu mult calcar în compoziție și pietricele de mici dimensiuni. Din distrugere au fost recoltate mai multe materiale arheologice (fragmente ceramice, resturi osteologice, fragmente de cuțite curbe din piatră, o roțiță de car în miniatură). La demontarea distrugerii au putut fi observați pereții în elevație ai locuinței (cca. 5 – 6 cm), precum și colțul de sud-est, care se închide în unghi de aproximativ 90°. Complexul a fost demontat parțial, urmând ca pe parcursul campaniei viitoare cercetarea sa să fie finalizată. Materialul ceramic recoltat de sub distrugere, din zona podinei, se încadrează

în stilul Ic4-1. Așadar, acest complex reprezintă cea mai timpurie locuință monteoreană descoperită la Gruiu Dării.

Informații suplimentare online

[Raportul 4940 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
